

نگاه هفته

نشست نفتی دراستانبول

نفت ۵۲ دلاری شد

سعیده شفیعی
پژوهشگر اقتصادی

● هفته گذشته (به‌جز سه‌شنبه) قیمت نفت در پی توافق اعضای اوپک روند صعودی خود را ادامه داد؛ به‌طوری‌که در پایان هفته شاخص برنت به ۵۲دلارو ۵۱ سنت و شاخص وست‌تکراس به ۵۰دلارو ۴۴ سنت رسید. احتمال کاهش بیشتر عرضه اوپک در نشست آتی این سازمان، افت ذخایر نفتی آمریکا برای پنجمین هفته متوالی و نگرانی از اختلال در تولید نفت آمریکا به‌دلیل تبعات ناشی از توفان از دلایل اصلی این افزایش قیمت عنوان شده است.

۳ شاخص اصلی قیمت نفت

قیمت نفت «برنت دریای شمال» (Brent) در نخستین ساعات جمعه هفتم اکتبر، ۵۲دلارو ۵۱ سنت معامله شد که نسبت به پایان هفته قبل، سه‌دلارو ۲۷ سنت افزایش یافته است. شاخص «نفت وست‌تکراس اینترمیدیت» (WTI) نیز در همین روز ۵۰دلارو ۴۴ سنت معامله شد که نسبت به پایان هفته قبل، دودلارو ۶۱ سنت رشد نشان می‌دهد. همچنین بنا به گزارش دبیرخانه اوپک، قیمت سبب نفتی این سازمان (OPEC Reference Basket Price) - که متشکل از میانگین قیمت نفت ۱۲ کشور عضو این سازمان است- در پایان روز پنجشنبه ششم اکتبر به ۴۷دلارو ۸۴ سنت رسید که نسبت به روز مشابه هفته گذشته، سه‌دلارو ۵۰ سنت بالاتر است.

پس‌لرزه‌های توافق اوپک

پس از اعلام خبر حصول توافق بر سر کاهش عرضه نفت در میان اعضای اوپک، تحلیل‌های مختلفی درباره آینده بازار و قیمت‌ها ارائه می‌شود. به گزارش خبرگزاری بلومبرگ به نقل از فارس، توافق اعضای اوپک سطح قیمت‌ها را به‌میزان اندکی رشد خواهد داد و شاخص نفت برنت از حدود ۴۶ دلار به ۵۲ دلار در سه‌ماهه پایانی سال جاری میلادی افزایش خواهد یافت. برخی بر این باورند که کشورهای عضو اوپک با توجه به حجم کسری بودجه‌های بالا، برنده اصلی این سیاست خواهند بود. در این میان ایران، نیجریه و لیبی که از سهمیه‌بندی معاف شده‌اند، می‌توانند بیش از دیگران سود ببرند. مؤسسه آمریکایی پیرانترزی پیش‌بینی کرد با توجه به شرایط مازاد عرضه، ایجاد توازن در بازار نفت تا نیمه دوم سال آینده میلادی به طول خواهد انجامید. این مؤسسه همچنین اعلام کرد قیمت مطلوب نفت برای اعضای اوپک بین ۵۰ تا ۶۰ دلار است، همچنین تحلیلگران روزنامه آمریکایی وال‌استریت‌ژورنال نیز معتقدند با توجه به مازاد عرضه و سطح ذخیره‌سازی‌ها، توافق یادشده اثر چندانی بر توازن در بازار نفت نخواهد داشت.

امیدبه‌همراهی غیراوپکی‌ها

به نظر می‌رسد اعضای اوپک در تصمیم خود برای کاهش تولید مصمم هستند و اگر این کاهش ۷۰۰ هزار بشکه‌ای، سطح قیمت‌ها را تا میزان مد نظر آنان افزایش ندهد، مجدداً تولید خود را کاهش خواهند داد. در این راستا وزیر انرژی الجزایر، روز جمعه اعلام کرد ممکن است در نشست ماه نوامبر اوپک، سقف تولید فراتر از سقف اعلام‌شده کاهش یابد. همچنین وزیر نفت ونزوئلا اعلام کرد امید می‌رود با پیوستن اعضای غیراوپک (به‌ویژه روسیه) به توافق فریز نفتی، عرضه نفت در سطح جهان یکمیلیون و ۲۰۰ هزار بشکه کاهش یابد، و بر این باور است که این سطح کاهش تا ۱۵ دلار به قیمت‌های کنونی خواهد افزود. لازم به ذکر است تعدادی از وزرای نفت اوپک قرار است این هفته در کنفرانس انرژی جهان در استانبول با وزیر انرژی روسیه درباره مذاکره کنند.

افزایش صادرات میعانات گازی ایران

به گزارش خبرگزاری رویترز، مجموع فروش نفت خام و میعانات گازی ایران در ماه سپتامبر به حدود دویمیلیون و ۸۰۰ هزار بشکه در روز رسید که این رقم به سطح صادرات سال ۲۰۱۱ (قبل از تشدید تحریم‌ها) نزدیک شده است. از این رقم، ۶۰۰ هزار بشکه، مربوط به میعانات گازی است که پیش‌بینی می‌شود به ۸۰۰ هزار بشکه در ماه جاری میلادی افزایش یابد. همچنین به گزارش خبرگزاری بلومبرگ به نقل از شاناه، شرکت بریتیش‌پترولیوم (BP) برای نخستین‌بار پس از پایان تحریم‌های یک محموله میعانات گازی را از ایران خریداری کرد.

قیمت گاز طبیعی

به گزارش اداره اطلاعات انرژی دولت آمریکا (EIA)، قیمت شاخص اسپات هنری‌هاب (Henry Hub) به‌عنوان شاخصی برای قیمت فروش لحظه‌ای گاز طبیعی در آمریکا، در هفته منتهی به هفتم اکتبر در سطح دودلارو ۸۴ سنت به‌ازای هر میلیون بی‌تی‌وی یا واحد گرمایی انگلیسی (MMBtu) مبادله شد که نسبت به هفته گذشته، ۲۲ سنت کاهش نشان می‌دهد.

افزایش تقاضای گاز طبیعی

به گزارش خبرگزاری رویتزر، مدیرعامل شرکت گازپروم روسیه پیش‌بینی کرد با توجه به شرایط تولید و مصرف گاز طبیعی، تقاضای جهانی این حامل پاک انرژی در ۱۵ سال آینده، با ۳۰ درصد افزایش روبه‌رو شود. درحال حاضر مجموع تقاضای گاز طبیعی در جهان سه‌هزارو ۵۰۰ میلیارد متر مکعب در سال است.

اقتصاد

مدیر خاورمیانه و آفریقای جنوبی توتال از انتظار این شرکت برای ورود به ایران خبر داد

غول نفتی در «استندبای»

شکوفه حبیب‌زاده ـ خبرنگار اعزامی روزنامه «شرق» به پاریس

تا متن نهایی قراردادهای جدید نفتی IPC منتشر شود تا آن را مورد بررسی قرار دهیم. او با اشاره به صنایع پایین‌دستی نفت در حوزه تولید بنزین نیز می‌افزاید: توتال و شرکت بهران برای تولید روغن‌موتور با یکدیگر جوینت‌فنچر داشتند که در سال ۲۰۱۱ به علت تحریم‌ها، آن نیز متوقف شد و امیدواریم بتوانیم این فعالیت را دوباره به راه بیندازیم.

توتال: اولین کمپانی خریدار نفت خام ایران پس از برجام

میشل با بیان اینکه اکنون فعالیتی در ایران نداریم، می‌افزاید: ایران برای توتال به دلیل دارابودن ذخایر بزرگ نفت و گاز و بازار بزرگ دارای اهمیت زیادی است. به همین خاطر در ایران دفتر داریم، اما با وجود این، فعالیت چندانی در ایران نداریم. ما تصور می‌کنیم به‌خاطر دانش فنی و تکنولوژی و همچنین پیوستن ایران به بازارهای بین‌المللی برای ایران مفید باشیم، زیرا توتال اولین کمپانی اروپایی بود که از فوریه ۲۰۱۶ نفت خام را در ۱۸۰هزار بشکه در روز از ایران خریداری کرد و اکنون بین ۱۶۰ تا ۱۸۰هزار بشکه در روز نفت خام از ایران خریداری می‌کند.

مدیر خاورمیانه و آفریقای جنوبی برای تولید و اکتشاف شرکت نفت و گاز توتال با اشاره به اینکه ما علاقه‌مند به همکاری با ایران هستیم، دو شرط برای همکاری توتال با ایران در نظر می‌گیرد: نخست آنکه قوانین بین‌المللی به توتال اجازه همکاری با ایران را بدهند که این مسئله رفع شده و دیگری آنکه قیمت‌های قرارداد با ایران با توجه به وضعیت قراردادهای نفتی بین دولت و این کمپانی جذابیت داشته باشد. برای همین در انتظار هستیم تا اطلاعات جدیدتری از قراردادهای جدید نفتی ایران منتشر شود.

توتال در انتظار انتشار متن قرارداد‌های جدید نفتی

میشل درباره قراردادهای جدید نفتی نیز می‌گوید: در ایران صحبت‌هایی درباره قراردادهای نفتی بین دولت و دیدار او با رئیس جمهور فرانسه امضا شد. براساس این تفاهنامه به توتال اجازه داده شد به نیازهای ایران توجه کند و روی آنها تحقیقاتی را انجام دهد. ما منتظریم

وزارت نفت، قرارداد نهایی نفت را منتشر نکرده و به همین دلیل فعلاً نمی‌توانیم در این رابطه اظهارنظر کنیم. او البته پرسش‌های «شرق» را در رابطه با تمایل توتال برای حضور در میدان مشترک با چاه‌های نفتی سواحل جنوبی ایران بی‌پاسخ گذاشت. به گفته میشل، بخش‌هایی در تفاهنامه مجرمانه است و نمی‌توان آن را اعلام کرد، اما آنچه درباره حضور توتال در روزنامه‌های ایران نوشته می‌شود بی‌ربط به واقعیت نیست.

در خز حضور نخواهیم داشت

مدیر خاورمیانه و آفریقای جنوبی برای تولید و اکتشاف شرکت نفت و گاز توتال همچنین حضور احتمالی توتال در دریای خزر را که از سوی «شرق» از او پرسیده شده بود، رد می‌کند و می‌گوید: تمایل نخست توتال برای حضور در ایران صنعت گاز است و توتال بنا را دارد در توسعه بخش گاز با ایران همکاری داشته باشد و به همین دلیل نیز برای دریای خزر برنامه‌ای ندارد؛ زیرا تمرکز اصلی برای حضور در صنعت گاز است. او با اشاره به اینکه توتال در گذشته روی سه پروژه نفتی در سیریی، بلال و درود و یک پروژه گازی در فارهای دو و سه پارس جنوبی کار کرده بود، تأکید می‌کند این‌بار توتال هدف‌گذاری اصلی خود را روی صنعت گاز ایران قرار داده است.

کاهش حجم سرمایه‌گذاری توتال در تپنده

میشل درباره اینکه آیا وضعیت اقتصادی جهانی روی حجم سرمایه‌گذاری‌های توتال نیز تأثیر گذاشته یا خیر، می‌افزاید: در سال ۲۰۱۳، توتال در سطح جهان، ۲۸ میلیارد یورو سرمایه‌گذاری داشت، اما برنامه‌اش برای ۲۰۱۷ بین ۱۵ تا ۱۷میلیارد یورو است. در جهان در تمام بخش‌ها سرمایه‌گذاری را ادامه خواهیم داد و حجم سرمایه‌گذاری وجود دارد، اما هر پروژه‌ای که اجرا می‌کنیم، باید برای توتال به اندازه کافی منفعت داشته باشد تا بتوانیم حجم سرمایه‌گذاری را از این میزان بیشتر نکنیم؛ بنابراین باید هر پروژه نسبت به پروژه‌های دیگر اقتصادی‌تر باشد تا در سنجش توتال برگزیده شود.

او در بیان اینکه اکنون توتال با ایران چگونه همکاری

می‌کند می‌گوید: هم‌اکنون توتال هم قرارداد برای خرید نفت خام از ایران دارد هم برای واردکردن بنزین به ایران تلاش می‌کند. این قرارداد از فوریه سال ۲۰۱۶ منعقد شده و از آن زمان حدود ۱۶۰ هزار بشکه نفت خام در روز از ایران خریداری می‌شود. این قرارداد سالانه است و می‌تواند تمدید شود.

صنعت پتروشیمی ایران برای توتال بسیار جذاب است
مدیر خاورمیانه و آفریقای جنوبی برای تولید و اکتشاف شرکت نفت و گاز توتال از جذابیت صنعت پتروشیمی ایران برای توتال هم می‌گوید. به گفته او، این صنعت برای توتال بسیار مهم است و توتال تمام سعی خود را برای حضور در این صنعت در ایران می‌کند. وقتی میشل از جذابیت‌های صنعت پتروشیمی ایران می‌گوید، از او می‌پرسم آیا اختلاف نظر درباره نرخ خوراک پتروشیمی در ایران، برای سرمایه‌گذاری توتال در ایران ایجاد نگرانی کرده است یا خیر، می‌گوید: به این پرسش هم نمی‌توانم پاسخ بگویم؛ زیرا سبب می‌شود رقبا قیمت‌های نرخ خوراک خود را پایین‌تر از ما اعلام کنند. در صنعت ما رقابت بسیار زیاد است و همین‌طور ریسک در این صنعت هم بالاست.

ریسک حضور در ایران را می‌پذیریم

او می‌افزاید با اینکه درآمدهای بالا، رابطه مستقیمی با ریسک یک کمپانی دارد. صنعت نفت و گاز به علت تحولات بالایی که در سطح جهانی دارد، بسیار ریسک‌پذیر است. توتال نمی‌تواند تنها روی سود یک بخش تمرکز کند و باید ریسک آن را نیز در نظر بگیرد. اما به دلیل حجم بالای ذخایر گاز ایران حاضر است ریسک‌ها را بپذیرد. درباره صادرات گاز ایران می‌گویم که با توجه به حجم ذخایر ایران بسیار اندک است و بیشتر تولیدات گاز در ایران صرف مصرف داخلی می‌شود. از او می‌پرسم آیا حضور توتال در صنعت گاز ایران، می‌تواند تأثیری در افزایش صادرات ایران نداشته باشد یا خیر، می‌گوید: توتال یک کمپانی بین‌المللی است و در سیاست‌های داخلی یک کشور دخالت نمی‌کند و نقش مهمی در دستیابی به اهداف هزاره توسعه داشته باشد. در سال ۲۰۰۰ حدود ۱۰٫۱ میلیارد نفر دسترسی به آب مطمئن و سالم نداشته‌اند. دستیابی به اهداف سازمان ملل متحد، مستلزم تأمین آب شرب برای ۱٫۵میلیارد نفر (یک میلیارد شهری و نیم‌میلیارد روستایی) است، با توجه به مطالب ذکرشده می‌توان گفت آب موضوع بسیار حیاتی و اساسی بوده و ازهمین‌روست که بسیاری از کشورهای جهان برای مدیریت بهینه آن (در بخش‌های تولیدی و مصرف شرب) و حفظ و صیات از آن، سرمایه‌گذاری‌های عظیمی کرده‌اند. این موضوع، یعنی مدیریت بهینه آب در بخش کشاورزی هم به‌شدت محل توجه قرار گرفته است و بسیاری از کشورها در پروژه‌های آب در مقیاس بزرگ سرمایه‌گذاری کرده و توسعه کشاورزی پایدار خود را از این طریق تقویت کرده‌اند. اینکه چرا اهمیت دارد به مدیریت آب در بخش کشاورزی توجه ویژه‌ای شود، به دلیل نوع فعالیت بخش کشاورزی و نیاز به آب برای تولید مواد غذایی جمعیت در حال افزایش است. آمار جهانی (فائو) نشان می‌دهد بخش کشاورزی به طور میانگین حدود ۷۰ درصد آب مصرفی را در جهان به خود اختصاص داده است. سهم آب مصرف‌شده در بخش کشاورزی در منطقه خاورمیانه و قاره افریقا به ترتیب ۸۴ و ۸۲ درصد است. این رقم برای کشورها، متفاوت است؛ به‌طوری‌که برای کشور هند ۹۱ درصد، برزیل ۶۰ درصد، مصر ۸۶ درصد، چین ۶۴٫۶ درصد است. بخش کشاورزی در تمامی کشورهای جهان، سهم بزرگی از مصرف آب را به خود اختصاص داده؛ اما دراین‌میان کارایی و بهره‌وری، جلوگیری از هدررفت آن، ذخیره‌سازی و درست مصرف‌کردن از موضوعات اساسی است که در بحث مدیریت بهینه دیده می‌شود. برای دستیابی به این اهداف، ارائه پروژه‌های کاربردی و تأمین مالی آن از طریق سرمایه‌گذاری‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت نیاز است. به عبارت دیگر، سه بازوی توانمند تحقیق کاربردی، منابع مالی به همراه مدیریت خلاق و نوآور، لازمه توسعه کمی و کیفی آب، منابع آبی و حفاظت و صیانت از آن برای نسل فعلی و آینده است. در گزارش «حرکت به سوی امنیت آب» آمده است که سرمایه‌گذاری سالانه برای آب کشورهای درحال‌توسعه در دوره ۲۰۰۲ تا ۲۰۲۵ برای آب شرب ۱۳میلیارد دلار، کشاورزی ۲۰ میلیارد دلار و حفاظت از محیط زیست ۱۰ میلیارد دلار برآورد شده است. در این زمینه اولین توصیه‌های بین‌المللی این است که دولت‌ها به طور شفاف استراتژی‌های اولویت‌دار پیش از آب را برنامه‌ریزی (با تحقیق و مطالعه علمی) و سپس در فرایند مدیریت مناسب اجرا کنند. دوم اینکه خیرین، سازمان‌های غیردولتی، نهادهای سرمایه‌گذاری، شرکت‌ها و سایر افراد جامعه در اجرای پروژه‌ای آب، با دولت مشارکت کنند تا دستیابی به اهداف مدنظر تحقق یابد. به عبارت دیگر، حکمرانی خوب، حاکم بر مدیریت بخش آب شود و دولت به همراه مردم (اعم از سازمان‌های غیردولتی، خصوصی و احاد مردم جامعه) کار آب را پیش ببرد. این نیازمند تعامل ملت با دولت و ایجاد فضای اعتماد و اطمینان است.

این خبر داغ را رئیس صندوق بازنشستگی کشوری در گفت‌وگویی با ماهنامه آینده‌نگر اعلام کرده است.
اسلامیان گفت: «چندسال قبل، سازمان بازرسی کشور، به پرونده شرکت نفتکش و دکل‌های گمشده ورود کرد؛ گزارش کاملی از این پرونده تهیه شد؛ سپس سازمان، هیات‌مدیره شرکت را ملزم کرد که سرنوشت این پرونده را پیگیری کند تا حکم جلب فردی را که مبلغ دریافتی برای خرید نفت کش را بازپس نداده، صادر شود. تا اینکه این فرد بعد از ورود به ایران بازداشت می‌شود؛ ولی این یونانی‌تبار به‌دلیل دو عمل جراحی و بیماری سرطان، وضع جسمانی مناسبی ندارد و بعد از چند هفته، به‌صورت مشروط آزاد می‌شود، اما ممنوع‌الخروج و پاسپورت او ضبط شده است. امیدواریم که دستگاه قضائی و نظارتی ورود کاملی داشته باشند و ابعاد و سرنوشت این پرونده را مشخص کنند».

پوزش خواست و گفت: «در گذشته اکثر محصولات شرکت ما با کیفیت مناسب تحویل مشتریان نشده که من به نوبه خود از مشتریان محترم این شرکت عذرخواهی می‌کنم».
خودروسازی ایران با آغاز دوره چهارم در ابتدای راه بسیار دشوار و پرمضعتی قرار دارد. ایجاد مراکز ارتباط با مشتریان با همان (CRM) اقدامی جدی در توجه بیشتر به نیازهای مشتریان تلقی می‌شود. مسلم آن است که صنعت باید تابع مشتری باشد؛ هم از نظر طراحی، هم از نظر قیمت و هم از نظر کیفیت. انطباق هرچه بیشتر صنعت با خواست و نظر مشتری می‌تواند هر صنعتی را درگرو ن کند. نکته بسیار مهم در تعیین جایگاه مشتری در حوزه صنعت این است که بدانیم باید بین رضایت مشتری در بازارهای صنعتی نسبت به بازارهای مصرفی وجه تمایزی قائل شویم یا نه وجه تمایز در این است که عرضه‌کننده صنعتی برای سنجش رضایت با یک گروه و سیستم خریدار روبه‌رو می‌شود، نه با یک فرد. در حقیقت تولیدکنندگان با سازمان مشتری (customer organization) طرف هستند، نه با یک مشتری. تفاوت در این است که در بازار صنعتی، هدف از خرید، تقویت خطوط تولید است، ولی در بازار مصرفی هدف، برآورده‌شدن نیازهای شخصی افراد است؛ بنابراین تمیز این دو مفهوم و کام‌نهادن در مسیر رضایت مشتری در بازارهای صنعتی، کام بلندی است که امیدواریم خودروسازان این کام را هرچه زودتر دربارند.

اقتصاد سبز

اهمیت توجه به آب و مدیریت بهینه آن در بخش کشاورزی

فاطمه باسیان
کارشناس کشاورزی

● آب یکی از مهم‌ترین مسائل در جهان امروز است. اهمیت توجه به آن به چند عامل برمی‌گردد؛ نخست، دسترسی به آب یک حق و نیاز اساسی است. کمیته حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی سازمان ملل متحد به‌تازگی اعلام کرده «حق انسان به آب برای زندگی ضروری است و منجر به کرامت انسانی می‌شود. آب پیش‌نیازی برای تحقق حقوق بشری است». دوم اینکه یکی از اهداف اعلامیه هزاره برای توسعه، آب است. در کنار موضوعاتی مانند فقر، آموزش‌وپرورش و برابری جنسیتی، آب هم یک هدف توسعه‌ای است، دسترسی به آب در خانه و آبیاری، پیش‌نیاز افزایش تولید مواد غذایی برای تغذیه جمعیت روبه‌رشد جهان است. سوم، در گذشته آب در مقایسه با موضوعات دیگر مورد غفلت واقع شده و هزینه‌های زیادی به جهان وارد کرده است که نیازمند توجه خاص است. چهارم، دسترسی به آب سالم و بهداشت مناسب در کنار دفع فاضلاب و درمان، ثابت کرده بهداشت عمومی را به همراه دارد. کمبود آب و بهداشت، علل بیماری‌های مختلفی هستند؛ برای نمونه ۱۰ درصد از جمعیت کشورهای درحال‌توسعه براساس همین موارد، به دلیل بیماری اسهال فوت کرده‌اند. پنجم، توسعه مؤثر منابع آب و مدیریت بهینه آن، برای رشد پایدار و کاهش فقر ضروری است. ایجاد زیرساخت‌های آب می‌تواند مزایای فراوانی برای افراد محلی و از جمله فقرا به همراه آورد. از آنجایی که فقرا معمولاً در مناطق تخریب‌شده از نظر منابع طبیعی زندگی می‌کنند بهبود کیفیت حوضه آبریز، بهبود معیشت فقرا را به همراه دارد. بهبود عملکرد آب و آبیاری مناسب، می‌تواند نقش مهمی در دستیابی به اهداف هزاره توسعه داشته باشد. در سال ۲۰۰۰ حدود ۱۰٫۱ میلیارد نفر دسترسی به آب مطمئن و سالم نداشته‌اند. دستیابی به اهداف سازمان ملل متحد، مستلزم تأمین آب شرب برای ۱٫۵میلیارد نفر (یک میلیارد شهری و نیم‌میلیارد روستایی) است، با توجه به مطالب ذکرشده می‌توان گفت آب موضوع بسیار حیاتی و اساسی بوده و ازهمین‌روست که بسیاری از کشورهای جهان برای مدیریت بهینه آن (در بخش‌های تولیدی و مصرف شرب) و حفظ و صیانت از آن، سرمایه‌گذاری‌های عظیمی کرده‌اند. این موضوع، یعنی مدیریت بهینه آب در بخش کشاورزی هم به‌شدت محل توجه قرار گرفته است و بسیاری از کشورها در پروژه‌های آب در مقیاس بزرگ سرمایه‌گذاری کرده و توسعه کشاورزی پایدار خود را از این طریق تقویت کرده‌اند. اینکه چرا اهمیت دارد به مدیریت آب در بخش کشاورزی توجه ویژه‌ای شود، به دلیل نوع فعالیت بخش کشاورزی و نیاز به آب برای تولید مواد غذایی جمعیت در حال افزایش است. آمار جهانی (فائو) نشان می‌دهد بخش کشاورزی به طور میانگین حدود ۷۰ درصد آب مصرفی را در جهان به خود اختصاص داده است. سهم آب مصرف‌شده در بخش کشاورزی در منطقه خاورمیانه و قاره افریقا به ترتیب ۸۴ و ۸۲ درصد است. این رقم برای کشورها، متفاوت است؛ به‌طوری‌که برای کشور هند ۹۱ درصد، برزیل ۶۰ درصد، مصر ۸۶ درصد، چین ۶۴٫۶ درصد است. بخش کشاورزی در تمامی کشورهای جهان، سهم بزرگی از مصرف آب را به خود اختصاص داده؛ اما دراین‌میان کارایی و بهره‌وری، جلوگیری از هدررفت آن، ذخیره‌سازی و درست مصرف‌کردن از موضوعات اساسی است که در بحث مدیریت بهینه دیده می‌شود. برای دستیابی به این اهداف، ارائه پروژه‌های کاربردی و تأمین مالی آن از طریق سرمایه‌گذاری‌های کوتاه‌مدت و بلندمدت نیاز است. به عبارت دیگر، سه بازوی توانمند تحقیق کاربردی، منابع مالی به همراه مدیریت خلاق و نوآور، لازمه توسعه کمی و کیفی آب، منابع آبی و حفاظت و صیانت از آن برای نسل فعلی و آینده است. در گزارش «حرکت به سوی امنیت آب» آمده است که سرمایه‌گذاری سالانه برای آب کشورهای درحال‌توسعه در دوره ۲۰۰۲ تا ۲۰۲۵ برای آب شرب ۱۳میلیارد دلار، کشاورزی ۲۰ میلیارد دلار و حفاظت از محیط زیست ۱۰ میلیارد دلار برآورد شده است. در این زمینه اولین توصیه‌های بین‌المللی این است که دولت‌ها به طور شفاف استراتژی‌های اولویت‌دار پیش از آب را برنامه‌ریزی (با تحقیق و مطالعه علمی) و سپس در فرایند مدیریت مناسب اجرا کنند. دوم اینکه خیرین، سازمان‌های غیردولتی، نهادهای سرمایه‌گذاری، شرکت‌ها و سایر افراد جامعه در اجرای پروژه‌ای آب، با دولت مشارکت کنند تا دستیابی به اهداف مدنظر تحقق یابد. به عبارت دیگر، حکمرانی خوب، حاکم بر مدیریت بخش آب شود و دولت به همراه مردم (اعم از سازمان‌های غیردولتی، خصوصی و احاد مردم جامعه) کار آب را پیش ببرد. این نیازمند تعامل ملت با دولت و ایجاد فضای اعتماد و اطمینان است.